

Gekregen van haar boer Johan de Nooy, sept 2022

(...) Ik stuur je in dit verband nog een verhaal over hoe mijn Vader en zus Rie een burgerkostuum voor gen. Lathbury regelden. Dat pak had hij zeker aan toen hij voor Pegasus naar Nol in 't Bosch fietste. Kijk maar wat je ermee doet. Je mag het verhaal ook in de Zandloper zetten, als je het geschikt acht.

Het laatste, engelse stuk, heb ik ooit van internet gehaald.

m.vr.gr., Johan de Nooy.

Brief dd 30-9-2008 van Maria de Nooy-Dijksterhuis aan broer Johan over haar geslaagde poging een passend pak voor brig.gen. sir Gerald Lathbury te bemachtigen, najaar 1944

Volgens afspraak zou ik je nog een stukje schrijven over 'n bezoek van Vader Ko en mij.

Ik denk begin oktober 1944 op een avond, nog vóór spertijd, riep Vader: "Rie, ga je met me mee voor een avondboodschap?" Hij had een koffertje dat ik moest dragen. We zouden bij aanhouding van of naar 't station Ede-Dorp moeten.

We wandelden via de Torenstraat de Not. Fischerstraat in en rechts achteraan belde Vader aan bij een mooi huis van de fam. Van Ruler. Ik kende mevrouw Van Ruler niet. Ze had 2 volwassen zoons. Vader vroeg belet en in de kamer vroeg hij of hij van haar langste zoon (2m+) een kostuum kon lenen zonder garantie dat hij dat terug zou krijgen. Ze ging met de koffer naar boven en kwam weer terug met een gevuld valies: een 3-delig kostuum, 2 overhemden, 1 stropdas en 2 paar sokken grote maat.

Ze vroeg niets en liet ons zelf weer uit. Vader en ik liepen retour Ede-centrum via de markt.

Vader zei: "ik blijf hier en geef jij de koffer maar even af bij tante Marie de Nooy-Mulder (Brouwerstraat 5) aan de keukendeur. 3x tikken, meen

ik. Alles verliep glad en Vader en ik kwamen zonder bagage (thuis) op Park Paasberg retour.

Na enkele dagen moest ik bij tante Marie iets doorgeven en liep achterom. Op 't terras, uitzicht spoorlijntje, zat iemand een krant te lezen. Die keek en ik knikte beleefd. Genoemde lezer rees op, een boom van een kerel in een bekend kostuum, en hij schoot naar binnen. Ik droop af naar huis en heb niemand iets verteld. Die persoon was duidelijk brigade generaal sir Gerald Lathbury, cdt. van de 1^e luchtlandingsbrigade, die sinds de mislukte slag om Arnhem bij tante Marie logeerde tot de crossing over de Rijn (Pegasus I). Daar verwisselde hij, in het bos, net als alle andere para's het burgerkostuum voor zijn uniform.

Of het kostuum ooit weer bij zijn eigenaar is teruggebracht, weet ik niet, en of gen. Lathbury bij deze crossing was of op een andere wijze in bevrijd gebied is gekomen, weet ik ook niet meer zo precies. Het "weten" lag me zwaar op de maag. Had die lezer niets gedaan, dan was mij niets opgevallen. Een klein kijkgaatje in zijn krant had al voldoende kunnen zijn.

Na de bevrijding was ik e.e.a. al vergeten door mijn eigen activiteiten. Later komen dan de herinneringen weer terug.

Hopelijk heb je hier iets aan. Rie.

#####

Opgetekend op 31-10-2008 door (broer) Johan de Nooy Jzn.

Op internet staat er o.a. het volgende over hem te lezen:

As far as daring escapes go, Gerald "Legs" Lathbury's was certainly amongst the more uncomplicated; he simply got up and walked out of the Hospital's front door (St. Elizabeth's Gasthuis, Arnhem). From here he made his way to the Johannahoeve Farm, bordering LZ-L, and here he met other Airborne troops who were

being sheltered by the local Dutch people. The Resistance were duly informed of his presence, and they quickly put him in touch with Major Tatham-Warter of the 2nd Battalion, and later Lieutenant-Colonel Dobie of the 1st. These three men, especially Tatham-Warter, did much to administer the several hundred British evaders who were hiding in the area. Having established contact with Britain and received a supply of arms, the group intended to use themselves as a coup-de-main force in the event of the 2nd British Army attempting another crossing of the Rhine. In the event this did not happen and so they prepared Operation Pegasus; the mass-escape of these personnel back to the Allied lines, launched on the 22nd October 1944. Lathbury and Tatham-Warter proceeded to the embarkation area on bicycles, passing as many as two hundred German soldiers on the way. Despite his fears that they would be caught, they were not challenged and so both of them made it across the Rhine to the Allied lines, taking with them one hundred and thirty-six other men. While he had been in the St. Elizabeth Hospital, Lathbury had met his badly wounded colleague, Brigadier Hackett, who gave him a detailed report on the battle, including recommendations for valour awards, and these Lathbury took with him across the Rhine.

